

नमः श्री सर्वज्ञाय.

॥ श्री वृद्धिविजयजी विरचित दशवैकालिक स्वाध्याय ॥

॥ सुग्रीव नयर सोहामणुंजी ॥ ए देशी ॥ श्री गुरुपद पंकज नमीजी, वली धरी धरमनी
बुद्धि ॥ साधुक्रिया गुण ज्ञाखशुंजी, करवा समकित शुद्धि ॥ १ ॥ मुनिसर धरम सयल सुखकार,
तुम्हे पाळो निरतिचार मुनिसर० ए आंकणी. जीवदया संजम तवो जी, धरम ए मंगल रूप ॥
जेहना मनमां नित वसेजी, तस नमे सूर नर चूप ॥ मु० ॥ २ ॥ न करे कुसुम किलामणाजी,
विचरतो जिम तरुवृंद ॥ संतोषे वली आतमाजी, मधुकर ग्रही मकरंद ॥ मु० ॥ ३ ॥ एणि परे
मुनि घर घर भमीजी, लेतो शुद्ध आहार ॥ न करे बाधा कोइने जी, दीए पिंडने आधार ॥ मु०
॥ ४ ॥ पहिले दशवैकालिके जी, अध्ययने अधिकार ॥ ज्ञाख्यो ते आराधतां जी, वृद्धिविजय
जयकार ॥ मु० ॥ ५ ॥ इति ॥ १ ॥

॥ सोल सोहामणु पालीए, ए देशी ॥ नमवा नेमिजिणंदने, राजुल रुमी नारीरे ॥ सोल सु-

दश वै-
कालिक

॥ १ ॥

रंगी संचरे, गोरी गढ गिरनारीरे ॥ १ ॥ सोख सोहामणी मन धरो, तुम्हे निरुपम निर्ग्रथरे ॥
सवि अजिज्ञाष तजी करी, पाळो शुद्धो पंथरे ॥ सी० ॥ २ ॥ पाउसत्तीनी पद्मिनी, गइ गुफा
मांहि तेहरे ॥ चतुरा चीर निचोवती, दीठी ऋषि रहनेमिरे ॥ सी० ॥ ३ ॥ चित्त चढ्यो चारि-
त्रियो, वयण वदे तव एम रे ॥ सुख जोगवीए सुंदरी, आपणे पूरण प्रेमरे ॥ सी० ॥ ४ ॥ तव
रायजादी ते जणे, भुंका इम स्युं ज्ञाषेरे ॥ वयण विरुद्ध ते बोलतां, कांइ कुलजाज न राखेरे ॥
सी० ॥ ५ ॥ हुं पुत्री उग्रसेननी, तुं यादव कुल जायो रे ॥ ए निरमल कुल आपणां, तो केम
अकारज थायोरे ॥ सी० ॥ ६ ॥ चित्त चळावीस एणी परे, निरखी जो तुं नारीरे ॥ तो पवनाहत
तरुपरे, थैश अथिर निरधारीरे ॥ सी० ॥ ७ ॥ भोग जला जे परिहर्या, ते वळी वांढे जेहरे ॥
वमन जखी कूकर समो, कहीए कूकरमी तेहरे ॥ सी० ॥ ८ ॥ सरप अगंधन कुलतणा, करे
अगनि प्रवेशरे ॥ पण वम्युं विष नवि लिये, जुओ जाति विशेषरे ॥ सी० ॥ ९ ॥ तिम उत्तम
कुल उपना, ठोमी भोग संजोगरे ॥ फरी तेहने वांढे नहीं, जो होय प्राण वियोगरे ॥ सी० ॥ १० ॥
घारित्र किम पाळी शके, जो न तजे अजिज्ञाषेरे ॥ सीदातो संकल्पथी, पग पग इम जिन ज्ञाषेरे ॥

स्वाध्या
य. २

॥ १ ॥

सी० ॥ ११ ॥ जे कण कंचन कामिनी, अठते अण जोगवतो रे ॥ त्यागी न कहीए तेहने, जो
 मन सवी जोगवतोरे ॥ सी० ॥ १२ ॥ जोग संयोग जळा लही, परिहरे जेह निरीहरे ॥ त्यागी
 तेहज जाषीये, तस पद नमु निस दिसरे ॥ सी० ॥ १३ ॥ एम उपदेशने अंकुशे, मयगळ परे
 मुनिराजरे ॥ संयम मारगे थिर कर्या, सार्या वंडित काजरे ॥ सी० ॥ १४ ॥ ए बीजा अध्यय-
 नमां, गुरु हितसीख पयासे रे ॥ लाजविजय कविरायनो, वृद्धिविजय एम जाषेरे ॥ सी
 ॥ १५ ॥ इति ॥ २ ॥

॥ पंच महाव्रत सुद्धांपाले ए देशी ॥ आधाकर्मी आहार न लीजे, निशि जोजन नवि क-
 रीए ॥ राजपिंरुने शय्यातरनो पिंरु वळी परिहरिए के ॥१॥ मुनिवर ए मारग अनुसरियें, जीम
 जवजळ निधि तरीए ॥ ए आंकणी ॥ साहामो आण्यो आहार न लीजे, नित पिंरु नवी आद-
 रीये शी इत्ता एम पूछी आपे, तेह न अंगी करीयें के ॥ मु० ॥ २ ॥ कंदमूल फळ बीज प्रमुख
 वळी, लवणादिक सचित्त ॥ वरजे तिम वळी नवि राखीजे, तेह संनिधि निमित्त के ॥ मु० ॥३॥
 उवटणुं पीठी परिहरियें, स्नान कदा नवि करीये ॥ गंध विलेपन नवि आचरीये, अंग कुसुम

दश वै-
कालिक
॥ २ ॥

नवि धरीये के ॥ मु० ॥ ४ ॥ ग्रहीतुं ज्ञाजन नवि वावरिये, पहेरिये नवि आचरण ॥ ठाया कारण
छत्र न धरिये, धरीये न वानह चरण के ॥ मु० ॥ ५ ॥ दातण न करे दरपण न धरे, देखे नवि
निज रूप ॥ तेल चोपनी न कांकसी कीजे, दीजे न वस्त्रे धूप के ॥ मु० ॥ ६ ॥ मांची पलंगे नवि
बेसीजे, कीजे न विंजणे वाय ॥ गृहस्थ गेह नवि बेसीजे, विण कारण समुदाय के ॥ मु० ॥ ७ ॥
वमन विरेचन रोग चिकित्सा, अग्नि आरंज न किजे ॥ सोगटां सेत्रंज प्रमुख जे क्रीडा, ते पण
सवि वरजिजेके ॥ मु० ॥ ८ ॥ पांचे इंद्रिय निज वश आणी, पंचाश्रव पचखी जे ॥ पंच समिति
त्रण गुप्ती धरीने, ठकाय रक्षा कीजे के ॥ मु० ॥ ९ ॥ उनाले आतापना लीजे, शीत शीयाले
सहीये ॥ शांत दांत थड परिसह सहीये, थीर वरसाले रहीये ॥ मु० ॥ १० ॥ इम दुःकर करणी
बहु करतां, धरतां जाव उदासी ॥ करम खपावी केश हुआ, शीव रमणीस्युं विलासी के ॥ मु०
॥ ११ ॥ दशवैकालिक त्रीजे अध्ययनें, ज्ञाख्यो एह आचार ॥ लाजविजय गुरु चरण पसाये,
वृद्धिविजय जयकार के ॥ मु० ॥ १२ ॥ इति ॥ ३ ॥

सुण सुण प्राणी रे वाणी जिन तणी, ए देशो ॥ स्वामी सुधर्मा रे कहे जंबुप्रते, सुण सुण तुं

स्वाध्य
य. ३।

॥२॥

गुण खाण ॥ सरस सुधारस हुंती मीठडी, वीर जीणेसर वाण ॥ स्वा० ॥ १ ॥ सूक्ष्म वादर त्रस
 स्थावर वळी, जीव विराहण टाल ॥ मन वच कायारे त्रिविधे स्थिर करी, पहिलुं व्रत नित पाळ ॥
 ॥ स्वा० ॥ २ ॥ क्रोधे लोभेरे भय हास्ये करी, मिथ्या म जाखेरे वेण ॥ त्रिकरण शुद्धेरे व्रत आरा-
 धजे, बीजुं दीवस ने रेण ॥ स्वा० ॥ ३ ॥ गामे नगरेरे वनमां विचरंतां, सचित्त अचित्त तृणमात्र ॥
 कांड अण दीधुरे मत अंगीकरे, त्रीजे व्रते गुण पात्र ॥ स्वा० ॥ ४ ॥ सुर नर तिर्यच योनी संबं-
 धीया, मैथुन करी परिहार ॥ त्रिविध त्रिविधेरे तुं नित पाळजे, चोथुं व्रत सुखकार ॥ स्वा० ॥
 ॥ ५ ॥ धण कण कंचण वस्तु प्रमुख वळी, सर्व सचित्त अचित्त ॥ परिग्रह मूर्धा रे तेहनी परिहरी,
 धरी व्रत पंचम चित्त ॥ स्वा० ॥ ६ ॥ पंच महाव्रत एणी परे पालज्यो, टाळजो जोजन रात ॥ पाप
 स्थानक सघळां परिहरी, धरो समता सवि ज्ञांत ॥ स्वा० ॥ ७ ॥ पुहवी पाणी रे वायु वनस्पति,
 अगनी ए थावर पंच ॥ विति चउ पंचिंदी जलयर थलयरा, खयरा त्रस परपंच ॥ स्वा० ॥ ८ ॥
 ए ठकायनी ठांफी विराधना, जयणा करे सवि वाण ॥ विण जयणायेरे जीव विराधना, जांखे
 तिहुअण जाण ॥ स्वा० ॥ ९ ॥ जयणा पुरवक बोळतां बेसतां, करतां आहार निहार ॥ पाप

दश वै-
कालिक

॥ ३ ॥

करम बंध कहीयें नवि हुये, कहे जिन जगदाधार ॥ स्वा० ॥ १० ॥ जीव अजीवनेरे पहेलां ओलखी,
जिम जयणा तस होय ॥ ज्ञान विना नवि जीवदया पळे, टळे नवी आरंज कोय ॥ स्वा० ॥ ११ ॥
जाणपणाथीरे संवर संपजे, संवरे करम खपेय ॥ करम द्यथीरे केवळ उपजे, केवळे मुगति लहेइ
॥ स्वा० ॥ १२ ॥ दशवैकालिक चोथा अध्ययनमां, अर्थ प्रकाश्योरे एह ॥ श्री गुरु लाजविजय
पद सेवतां, वृद्धिविजय लहे तेह ॥ स्वा० ॥ १३ ॥ इति ॥ ४ ॥

वीर वखाणी राणी चेलणाजी ॥ ए देशो ॥ सुऊता आहारनो खप करोजी, साधुजी संयम
संचाल ॥ संयम शुरू करवा जणीजी, एषणा दुषण टाल ॥ सु० ॥ १ ॥ प्रथम सज्जाय पोरसी
करीजी, अणुसरी वळी उपयोग ॥ पात्र पखिलेहण आचरोजी, आदरी गुरु अणुयोग ॥ सु० ॥
२ ॥ ठार धुवर वरसादनीजी, जीव विराहण टाल ॥ पग पग इरिया शोधतांजी, हरिकायादिक
जाल ॥ सु० ॥ ३ ॥ गेह गणिका तणां परिहरोजी, जीहां गये चलचित्त होय ॥ हिंसक कूल पण
तिम तजोजी, पाप तिहां परतक जोय ॥ सु० ॥ ४ ॥ निज हाथे बार उघाम्नीने जी, पेसियें नवि
घर मांहि ॥ बाल पशु जिळुक प्रमुखनेजी, संघटि जइयें न प्राहि ॥ सु० ॥ ५ ॥ जल फल जलण

कण लुणस्युंजी, जेटतां जे दिये दान ॥ ते कल्पे नहि साधुनेजी, विहरवुं अन्न ने पान ॥ सु० ॥
 ६ ॥ स्तन अंतराय बालक प्रतेजी, करीनें रुतो ठवेइ ॥ दान दिये उलट नरीजी, तोहि ते साधु
 वरजेय ॥ सु० ॥ ७ ॥ गर्जवंतो वली जे दीयेजी, ते पण अकलय होय ॥ माल नोसरणी प्रमुखे
 चमीजी, आणी दीये कल्पे न सोय ॥ सु० ॥ ८ ॥ मूल्ये आण्युं पण मत लीयोजी, मत लीओ
 करी अंतराय ॥ विहरता थंजे खंजादिकेजी, न अरुको थीर ठवो पाय ॥ सु० ॥ ९ ॥ एणिपरें
 दोष सवी ठंमीनेजी, पामीये आहार जां शुद्धि ॥ तो लिये देह धारण नणीजी, अण लहे तो
 तपवृद्धि ॥ सु० ॥ १० ॥ वयण लज्जा तृषा चुखनाजी, परिसहथी थीर चित्त ॥ गुरु पासे इरिया-
 वही पडीकमीजी, निमंतरो साधुने नित ॥ सु० ॥ ११ ॥ शुद्ध एकान्त ठामे जइजी, पनिकमी
 इरियावही सार ॥ जोयण दोष सवि ठांमिनेजी, थीर थइ करवो आहार ॥ सु० ॥ १२ ॥ दश-
 वैकालिक पांचमेजी, अध्ययने कह्यो ए आचार ॥ ते गुरु लाजविजय सेवतांजी, वृद्धिविजय जयकार
 ॥ सु० ॥ १३ ॥ इति ॥ ५ ॥

दान उलट नरी दीजीये, ए देशी ॥ गणधर सुधर्म एम उपदीसे, सांजलो मुनिवर वृंदरे ॥

स्थान अठार ए उलखो, जेह ठे पापना कंदेरे ॥ ग० ॥ १ ॥ प्रथम हिंसा तिहां गंभीए, जुठ नवि
जांखीए वेंणरे ॥ तण पण अदत्त नवि लीजीए, तजीएं सवी मेहुण सयणरे ॥ ग० ॥ २ ॥ परिग्रह
मूर्ठा परिहरो, नवि करो जोयण रातरे ॥ गंडो उकाय विराधना, जेद समजी सहु जांतरे ॥ ग० ॥
३ ॥ अकल्प आहार नवि लीजीए, उपजे दोष जेह मांहीरे ॥ धातुनां पात्र मत वावरो, गृही
तणां मुनिवर प्राहीरे ॥ ग० ॥ ४ ॥ गादीए मांचीए न बेसीए, वारीए शय्या पलंगरे ॥ रात
रहिए नवि ते स्थले, जिहां होवे नारी प्रसंगरे ॥ ग० ॥ ५ ॥ स्नान मज्जन नवि कीजीए, जीणे
हुवे मन तणो क्षोत्रे ॥ तेह शणगार वली परिहरो, दंत नख केश तणी शोत्रे ॥ ग० ॥ ६ ॥
उठे अध्ययने प्रकाशीओ, दसवैकालिक एह रे ॥ द्वात्रविजय गुरु सेवतां, वृद्धिविजय लह्यो तेह
रे ॥ ग० ॥ ७ ॥ इति ॥ ६ ॥

॥ कपूर हुवे अति उजलोरे, ए देशी ॥ साचुं वयण जे जांखीये रे, साची जाषा तेह ॥ सच्चा
मोसा ते कहीये रे, साचुं मृषा होय जेह रे ॥ १ ॥ साधुजी करजो जाषा शुद्ध ॥ करी निर्मल निज
बुद्धिरे ॥ सा० ॥ कर० ॥ ए आंकणी ॥ केवल जूठ जिहां होवे रे, तेह असच्चा जाण ॥ साचुं नहि

जूतुं नहिरे, असच्चमोसा ते जाणरे ॥ सा० ॥ कर० ॥ १ ॥ ए चारे माहें कहीरे, पहेलीने चौथी
 दोय ॥ संयम धारी बोलवी रे, समय विचारी जोयरे ॥ सा० ॥ कर० ॥ ३ ॥ कठीन वयण नवि
 ज्ञांखिए रे, तुंकारो रीकार ॥ कोयनो मर्म न बोलीए रे, साचो पण निर्धाररे ॥ सा० ॥ कर० ॥ ४ ॥
 चोरने चोर नव भांखीएरे, काणाने न कहे काण ॥ कहिए न अंधो अंधने रे, साचुं कठिन ए
 जाणरे ॥ सा० ॥ कर० ॥ ५ ॥ जेहथी अनरथ उपजेरे, परने पीमा थाय ॥ साचुं वयण ते ज्ञांखतां
 रे, लाजथी त्रोटो जाय रे ॥ सा० ॥ कर० ॥ ६ ॥ धर्मसहित हितकारीयारे, गर्वरहित समतोल ॥
 थोमळा ते पण मीठमारे, बोल विचारी बोलरे ॥ सा० ॥ कर० ॥ ७ ॥ एम सवि गुण अंगीकरी
 रे, परहरीरे दोष अशेष ॥ बोलतां साधुने हुवे नहिरे, कर्मनो बंध लवलेशरे ॥ सा० ॥ कर० ॥
 ८ ॥ दसवैकालिक सातमेरे, अध्ययने ए विचार ॥ लाजविजय गुरुथी लहेरे, वृद्धिविजय जय-
 काररे ॥ सा० ॥ कर० ॥ ए ॥ इति ॥ ७ ॥

॥ राम सीताने धीज करावे ॥ ए देशी ॥ कहे श्री गुरु सांजळो चेलारे, आचार ए पुन्यना

दश वै-
कालिक
॥ ५ ॥

वेळारे ॥ उक्ताय विराहण टाळो रे, चित्त चोखे चारित्र पाळोरे ॥ १ ॥ पुढवी पाषाण न जेदोरे,
फळ फुल पत्रादि न ठेदोरे ॥ बीज कुंपळ वन मत फरसोरे, विंजणें वाय म करसोरे ॥ २ ॥ वळी
अग्नि म जेटशो जाश्रे, पीजो पाणी उनुं सदाश्रे ॥ मत वावरो काचुं पाणी रे, एहवी वीतरा-
गनी वाणीरे ॥ ३ ॥ हिम धूअर वरु उंबरनांरे, फळ कुंशुअा कीकी नगरां रे ॥ नील फूल हरी
अंकूरा रे, इंमाल ए आठे पूरारे ॥ ४ ॥ स्नेहादिक जेदे जाणी रे, मत हणजो रे सूक्ष्म प्राणी रे
॥ पफिलेही सवि वारजोरे, उपकरणे प्रमाद म करजोरे ॥ ५ ॥ जयणाए रुगळां जरजो रे, वाटे
चालंतां वात म करजोरे ॥ मत ज्योतिष निमित्त प्रकासो रे, निरखो मत नाच तमासो रे ॥ ६ ॥
दीतुं अणदीतुं करजो रे, पाप वयण न श्रवणे धरजोरे ॥ अणसूजतो आहार त्यजजोरे, राते
सन्निध सवि वरजोरे ॥ ७ ॥ बावीस परिसह सहेजो रे, देहदुःखे फळ सदहजोरे ॥ अणपामे
कृपण म कहेजोरे, तपश्रुतनो मद म वहिजोरे, ॥ ८ ॥ स्तुति गाते समता ग्रहजो रे, देश काळ
जोश्ने रहेजो रे ॥ गृहस्थशुं जाति सगाइ रे, मत काढजो मुनिवर कांश्रे ॥ ९ ॥ न रमानो गृह-

स्वाध्या
य. ८

॥५॥

स्थना बाळरे, करो कीरीयानी संजाळरे ॥ यंत्र मंत्र औषधना जामारे, मत करजो वली वस का-
 मारे ॥ ॥ १० ॥ क्रोधे प्रीति पूरवली जायरे, वली माने विनय पलायरे ॥ माया मित्राश् बगडेरे,
 सवि गुणने लोच ते ठंमेरे ॥ ११ ॥ ते माटे कषाय ए चार रे, अनुक्रमे दमजो अणगार रे ॥ उ-
 पशमशुं केवळ जावे रे, सरलाश् संतोष सजावे रे ॥ १२ ॥ ब्रह्मचारीने जाणजो नारी रे, जैसी पोप-
 टने मांजारी रे ॥ तेणे परिहरो तस परसंग रे, जव वारु धरो वळी चंग रे ॥ १३ ॥ रसलोलुप थश्
 मत पोषेरे, निजकाया तप करी शोषो रे ॥ जाणी अथीर पुद्गलनो पिंरुरे, व्रत पालजो पंच
 अखंरुरे ॥ १४ ॥ कहुं दसवैकालिके एम रे, अध्ययने आठमे तेम रे ॥ गुरु लाजविजयथी जाण्यो
 रे, बुध वृद्धिविजय मन आप्यो रे, ॥ १५ ॥ ७ ॥

शेत्रुंजे जश्ए लालन, शेत्रुंजे जश्ए ॥ ए देशी ॥ विनय करेजो चेला, विनय करेजो ॥ श्री
 गुरु आणा शीश धरेजो ॥ चेला० ॥ शी० ॥ ए आंकणी ॥ क्रोधी मानी ने परमादी, विनय न
 शिखे वळी विषवादी ॥ चेला० ॥ व० ॥ १ ॥ विनय रहित आशातना करतां, बहु जव जटके

दश वै-
कालिक
॥ ६ ॥

दुर्गति फरतां ॥ चे० ॥ दु० ॥ अग्नि सर्प विष जिम नवि मारे, गुरु आसायण तेथी अधिक
प्रकारे ॥ चे० ॥ अ० ॥ १ ॥ अविनयी दुखीठ बहुल संसारी, अविनयी मुक्तिनो नहि अधि-
कारी ॥ चे० न० ॥ अविनयी आराधक नवी थाए, कुलवाळूआनी परे दूरगती पावे ॥ चे० ॥
दु० ॥ ३ ॥ अविनयकारी इच्छाचारी, रत्नत्रयहारी थाए जीखारी ॥ चे० था० ॥ कोह्या काननी
कुतरी जेम, हांकी काढे अविनयी तेम ॥ चे० ॥ अ० ॥ ४ ॥ विनय श्रुत तप वळी आचार,
कहीए समाधीनां ठाम ए चार ॥ चे० ॥ ठा० ॥ चार चार जेद वळी एकेक, समजो गुरु मुखथी
सुविवेक ॥ चे० ॥ थो० ॥ ५ ॥ ते चारेमां विनय ठे पहेलो, धर्म विनय विण जांखे ते घेलो ॥
चे० ॥ जां ॥ मूळथकी जिम शाखा कहीए, धर्म क्रिया तिम विनयथी लहीए ॥ चे० ॥ वि०
॥ ६ ॥ गुरुना विनयथी लहेशो सार, ज्ञान क्रिया तप जे आचार ॥ चे० ॥ जे० ॥ गरथ पखे
जिम न होए हाट, विण गुरु विनये तिम धर्मनो वाट चेला० ॥ ध० ॥ ७ ॥ गुरुनान्हो गुण मोटो
कहीए, राजापरे तस आणा वहीए ॥ चे० ॥ आ० ॥ अल्पश्रुती पण बहुश्रुती जाणो, गुरु साथे

स्वाध्या
य. ९

॥ ६ ॥

हठवाद म ताणो ॥ चे० ॥ दा० ॥ (शास्त्र सिद्धांते तेह मनाणो ॥ चे० ॥ ते० ॥) ॥७॥ जेम शशहर ग्रह-
 गणमां विराजे, मुनि परिवारमां तेम गुरु गाजे ॥ चे० ॥ ते० ॥ गुरुथी अलगा मत रहो जाइ, गुरु
 सेव्ये लहेशो गौरवइ ॥ चे० ॥ सो० ॥ ए ॥ गुरुना चरणनी सेवा म चूको, तीम गुरुने वीसारी म
 मुको ॥ चे० ॥ वी० ॥ गुरु विनये गीतारथ थाशो, वंठित सवि सुख लक्ष्मी कमाशो ॥ चे० ॥ ल०
 ॥ १० ॥ शांत दांत विनयथी लज्जालु, तप जप क्रियावंत दीन दयालु ॥ चे० ॥ वं० ॥ गुरुकुल-
 वासे वसतो शिष्य, पूजनीय होये वीसवा वीस ॥ चे० ॥ वि० ॥ ११ ॥ दशवैकालिक नवमे अर्ध
 यने, अर्थ ए जांख्यो केवली वयणे ॥ चे० ॥ के० ॥ इणीपरे लाजविजय गुरु सेवी, वृद्धिविजय
 स्थिर लक्ष्मी लहेवो ॥ चे० ॥ ल० ॥ १२ ॥ इति ॥ ए ॥

ते तरीया जाइ ते तरीया ॥ ए देशी ॥ ते मुनि वंदो ते मुनि वंदो, उपशम रसतरु कंदो
 रे ॥ निर्मल ज्ञान कलानो चंदो, तप तेजे जेहवो दिणंदारे ॥ ते० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ पंचाश्र-
 वनो करे परिहार, पंचमहाव्रत धाररे ॥ षट् जीवकाय तणा आधार, करतो उग्र विहाररे ॥ ते० ॥

दश वै-
कालिक
॥ ७ ॥

१ ॥ पंच समिति त्रण गुप्ति आराधे, धर्मध्यान निरावाधे रे ॥ पंचमगतिनो मारग साधे, शुभ
गुणे इम वाधेरे ॥ ते० ॥ ३ ॥ क्रयविक्रय नो करे परिहार, निर्मम निरहंकार रे ॥ चारित्र पाखे
निरतिचारे, चाखंतो खडनी धाररे ॥ ते० ॥ ४ ॥ जोगने रोग करो जे जाणे, आपोपुं न वखाणे
रे ॥ तप श्रुतरूपनो मद नवि आणे, गोपवी अंग विकाररे ॥ ते० ॥ ५ ॥ डांकी धन कण स्वजन गेह,
थइ निःस्नेही निःस्पृह निरीहरे ॥ खेह समाणी जाणी देह, नवि पोसे पापे जेहरे ॥ ते० ॥ ६ ॥ दोष
रहित आहार जे पामे, जे दुखे परिणामेरे ॥ लतो देहसुख नवि कामे, जागतो आठे जामे रे ॥
ते० ॥ ७ ॥ रसनारसरसिउ नवो थावे, निलोँजो निर्मायरे ॥ सहे परिषह स्थिर करी काया,
अविचल जिम गिरिराय रे ॥ ते० ॥ ८ ॥ राते काउसग करे मसाणे, जो तिहां परिसह जाणे रे
॥ तो नवि चूके तेहवे टाणे, जय मनमां नवि आणे रे ॥ ते० ॥ ९ ॥ कोइ उपरे न धरे क्रोध,
दीये सहने प्रतिबोध रे ॥ कर्म आठ जीपवा योध, करतो संयम शोध रे ॥ ते० ॥ १० ॥ दशवैका-
लिक दशमाध्ययने, एम चांख्यो आचाररे ॥ ते गुरु लाजविजयथी पामे, वृद्धि विजय जयकार

स्वाध्या
य. १०

॥ ७ ॥

रे ॥ ते० ॥ ११ ॥ इति ॥ १० ॥

नमोरे नमो श्री शत्रुंजय गिरिवर ॥ ए देशी ॥ साधुजी संयम सूधो पावो, व्रत दुषण सवि
टावो रे ॥ दशवैकालिक सूत्र संज्ञावो, जिनशासन अजुआवोरे ॥ सा० ॥ सं० ॥ १ ॥ ए आंकणी
॥ रोगातंक परिसह संकट, परसंगे पण धाररे ॥ चारित्र्यी मत चूको प्राणी, इम ज्ञांखे जिन
वाणी रे ॥ सा० ॥ २ ॥ ब्रष्टाचारी जुंफो कहावे, इह जव पर जव हारे रे ॥ नरक निगोदतणां
दुःख पामे, जमतो बहु संसारे रे ॥ सा० ॥ सं० ॥ ३ ॥ चित्त चोखे चारित्र आराधे, उपशमनीर
अगाधे रे ॥ जीले समता सुंदर दरोए, ते सुख संपत्ति साधेरे ॥ सा० ॥ सं० ॥ ४ ॥ कामधेनु
चिंतामणी सरिखुं, चारित्र चित्त आराधेरे ॥ इह जव पर जव सुखदायक सम, ते सुख समता
साधेरे ॥ सा० ॥ सं० ॥ ५ ॥ श्री सिद्धजव सूरीए रचिआं, दश अध्ययन रसावां रे ॥ मनकपुत्र
हेतें ते जणतां, लहीए मंगलमावारे ॥ सा० ॥ सं० ॥ ६ ॥ श्री विजयप्रज्ञसूरिने राज्ये, बुव लाज-
विजयने शिष्येरे ॥ वृद्धिविजय विबुध आचार ए, गायो सकल जगीशे रे ॥ सा० ॥ सं० ॥ ७ ॥ ११ ॥

॥ इति श्री वृद्धिविजयजी विरचित दशवैकालिक सज्जाय संपूर्ण.